

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobkyně: **PRIMAPOL-METAL-SPOT s.r.o.**, IČO: 27187098
se sídlem U Borovin 1042, Kladno
zastoupená Mgr. Davidem Urbancem, advokátem
se sídlem Na poříčí 1046/24, Praha 1 – Nové Město

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4 – Michle

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2021, č. j. 2140-4/2021-900000-311,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně v období od září 2016 do října 2017 podala celkem 4 celní prohlášení s návrhy na propuštění bezešvých trubek z nerezavějící oceli s kruhovým průřezem tažené za studena a v jednom případě i za tepla. Při propuštění zboží nebylo vyměřeno ani v jednom případě

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

clo. Dne 12. 9. 2019 zahájil Celní úřad hlavního města Prahy kontrolu po propuštění zboží se zaměřením na ověření správnosti deklarovaného původu zboží a správnosti zaúčtovaného cla. Celní úřad vycházel především z obsahu závěrečné zprávy Evropského úřadu pro boj proti podvodům (dále „OLAF“) ze dne 4. 7. 2019, č. OF/2016/0680/B1 (dále „závěrečná zpráva OLAF“). Celní úřad dospěl k závěru, že dodavatel žalobkyně, spol. Maxim Tubes Company Pvt. Ltd, Indie (dále jen „Maxim Tubes“) dovezla bezešvé trubky z nerezové oceli z Čínské lidové republiky (dále jen „Čína“) do Indie, kde tyto následně byly opracovány, což však nebylo s to založit jejich nepreferenční indický původ a předmětným trubkám tak zůstal původ čínský. V důsledku tohoto závěru seznal, že v celních prohlášeních žalobkyně špatně deklarovala původ a rovněž, že nebylo vyměřeno antidumpingové clo ve výši 71,9 %, kterému čínské bezešvé trubky z nerezové oceli podléhaly. Toto clo pak žalobkyni v odpovídající výši vyměřil 4 dodatečnými platebními výměry (ze dne 21. 2. 2020, č. j. 8182-6/2019-510000-51, č. j. 8182-7/2019-510000-51, č. j. 8182-8/2019-510000-51, č. j. 8182-9/2019-510000-51) v celkové výši 1 369 043 Kč. Proti těmto platebním výměrům brojila žalobkyně odvoláními, která žalovaný zamítl a platební výměry potvrdil v záhlaví tohoto rozsudku uvedeným rozhodnutím. Žalobkyně toto rozhodnutí žalovaného napadá podanou žalobou.

II. Obsah žaloby, vyjádření žalovaného, průběh soudního řízení a navazující podání

2. Žalobkyně v podané žalobě namítá, že zjištění, ke kterým dospěly správní orgány a OLAF je v rozporu s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 2017/2093, o ukončení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1331/2011 na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Číny dovozem zasílaným z Indie bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Indie, a o ukončení celní evidence tohoto dovozu uložené prováděcím nařízením Komise (EU) 2017/272 (dále jen „nařízení o ukončení šetření“). Toto nařízení bylo vydáno na základě šetření provedeného Evropskou komisí (EK), jehož předmětem bylo zjistit, zda dochází k obcházení nařízení o antidumpingovém clu. Tímto šetřením bylo zjištěno, že u zboží exportovaného Maxim Tubes žalobkyni je zemí původu Indie a že zpracování trubek za studena v Indii podstatně pozměňuje výrobek a nevratně mění jejich základní vlastnosti (rozměry, fyzikální, mechanické i metalurgické vlastnosti). EK zjistila, že do Indie byly dováženy trubky v Číně zpracované za tepla a v Indii docházelo ke zpracování za studena. Také Maxim Tubes dovážela polotovary zpracované za tepla. Tyto závěry byly vyjádřeny v nařízení o ukončení šetření, které je závazné pro všechny členské státy. Šetření provedené EK mělo kvalitativně vyšší úroveň než šetření OLAF. Namísto toho žalovaný vycházel ze závěrečné zprávy OLAF, ve které je prezentován závěr odlišný.
3. Žalobkyně namítala, že došlo k rozporu s nařízením Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „původní celní kodex“) a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (dále jen „nový celní kodex“). Oba kodexy shodně upravují problematiku získávání původu v případech, kdy se na výrobě zboží podílí více zemí. Nařízení Komise (EU) 2015/2446, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie (dále jen „prováděcí nařízení k novému celnímu kodexu“), v čl. 32 a 33 konkretizuje pravidla určování původu pomocí vyvratitelné právní domněnky. Dle závěrečné zprávy OLAF ale nejsou rozhodující pravidla stanovená přímo v celních kodexech, nýbrž ta uvedená v dohodě mezi EU a WTO schválené rozhodnutím Rady EU č. 94/800/ES (dále jen „dohoda o pravidlech původu“), resp. uvedená v prováděcím nařízení k novému celnímu kodexu. Z judikatury Soudního dvora EU

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

(SDEU) vyplývá, že k podstatnému opracování zboží, a tedy i ke změně původu, může dojít, aniž by došlo současně k tzv. tarifnímu skoku což je dle dohody o pravidlech původu a prováděcího nařízení k novému celnímu kodexu vyžadováno (rozhodnutí SDEU ve věcech C-260/08, C-49/76 a C-162/82). Žalobkyně v průběhu řízení prokázala, že zpracování čínských polotovarů uskutečněné Maxim Tubes v Indii představovalo podstatné a hospodářsky odůvodněné zpracování zboží v podniku k tomu vybavenému a vyústilo v nový výrobek, resp. představovalo důležitý stupeň výroby. Proto předmětné trubky získaly indický původ.

4. Žalovaný sice provedl některé žalobkyní navržené důkazní prostředky, ale vycházel výhradně ze závěrečné zprávy OLAF. Na zjištěný skutkový stav odmítl žalovaný aplikovat příslušné právní normy.
5. Obdobná řízení založená na závěrečné zprávě OLAF probíhají po celé EU. Žalobkyně v řízení prokázala, že orgány polské celní správy dospěly u trubek dovezených Maxim Tubes k tomu, že mají indický původ v důsledku podstatného zpracování provedeného v Indii. K tomu dospěla polská celní správa až poté, co polské ministerstvo provedlo rozsáhlé šetření přímo v Indii, nedošlo tedy k posouzení *od stolu* jako v případě OLAF. Podle polské celní správy OLAF při svém šetření vážně pochybil a posoudil věc nesprávně. Žalovaný závěry orgánů polské celní správy označil za exces. To koresponduje s tím, že vycházel výhradně ze závěrečné zprávy OLAF. Podle žalobkyně se mají celní předpisy aplikovat totožně v celé EU, proto měla legitimní očekávání, že žalovaný bude postupovat obdobně.
6. Podle žalobkyně došlo k nesprávné aplikaci 10leté prekluzivní lhůty. V řízení nevystaly žádné pochybnosti o tom, že údajný celní dluh vznikl v důsledku činu, který v době, kdy byl spáchán, mohl být důvodem pro zahájení trestního řízení, jak předpokládají oba celní kodexy. Žalovaný svou úvahu o možné trestnosti jednání, které vedlo ke vzniku celního dluhu, nevymezil přezkoumatelně. Úvaha o možném spáchání podvodu společností Maxim Tubes na žalobkyni, resp. o spáchání trestného činu zkrácení cla žalobkyní či jinou osobou podílející se na dotčených celních řízeních, je nesprávná. Až do vydání závěrečné zprávy OLAF, která byla vydána až po uskutečnění dovozů a je rozporná s nařízením o ukončení šetření, se všechny zainteresované subjekty důvodně domnívaly a byly v dobré víře, že předmětné trubky jsou indického původu. Nikdo proto zjevně nemohl jednat s podvodným úmyslem, resp. s úmyslem zkrátit clo. Clo navíc bylo doměřeno.
7. **Žalovaný** ve vyjádření k žalobě uvedl, že EK postupovala dle jiného právního rámce než OLAF, zkoumala jiné skutečnosti a výsledky jejího šetření měly dopad na odlišné oblasti činnosti EU. EK neprověřovala, zda v Indii zpracovávané zboží získává původ v Indii ve smyslu čl. 60 odst. 2 celního kodexu a na něj navazujícího čl. 32 a přílohy 22-01 prováděcího nařízení k novému celnímu kodexu. EK se vyjadřovala k hospodářské odůvodněnosti výroby, nikoliv k deklarovanému původu. Výsledky obou šetření nejsou ve vzájemném rozporu. Nařízení o ukončení šetření je závazné pouze v části týkající se ukončení celní evidence, nikoliv pro určení původu zboží. Obsah nařízení o ukončení šetření nemohl v žalobkyni vyvolat dobrou víru, jelikož závěry obou šetření jsou neporovnatelné. Žalovaný vycházel z obchodní a výrobní dokumentace předložené žalobkyní a dospěl ke stejnému závěru jako OLAF. Postupem polských orgánů se žalovaný zabýval v žalobou napadeném rozhodnutí.
8. Žalovaný nesporuje, že se výrobou v Indii nenávratně mění vlastnosti čínských trubek, proto také souhlasil s EK, že výroba v Indii je hospodářsky odůvodněná. Žalovaný souhlasil

s žalobkyní, že prokázala, jaké konkrétní čínské produkty byly v Indii zpracovány a jakým zpracováním prošly. Jednalo se o tváření (úběr válcováním či tažením) čínských trubek za studena a s ním spojené dokončovací operace, včetně žíhání. Ne každá nevratná změna však zakládá změnu původu takového výrobku. Pro trubky je základním pravidlem pro změnu původu výroba ze vstupního produktu jiného tarifního čísla. Pro změnu původu jsou v čl. 60 odst. 2 celního kodexu stanoveny tři podmínky. První podmínka je podrobně upravena v čl. 32 prováděcího nařízení k novému celnímu kodexu. Nejedná se o pouhé příklady zpracování, zjednodušení nebo o pomůcku pro posuzování původu – nejde o vyvratitelnou domněnku. Tato podrobná právní úprava stanovila minimální rozsah zpracovatelských operací pro získání původu v zemi/území, kde jsou tyto operace provedeny. Čl. 32 ani příloha 22-01 prováděcího nařízení k novému celnímu kodexu nejsou v rozporu s novým celním kodexem. Z obecného znění čl. 60 odst. 2 nového celního kodexu lze vycházet pro určení nepreferenčního původu zboží neuvedeného v příloze 22-01 (rozsudek SDEU ve věci C-209/20).

9. K námitce uplynutí prekluzivní lhůty žalovaný s odkazem na judikaturu správních soudů uvedl, že k prolomení základní tříleté lhůty pro sdělení cla je dostatečné, když celní orgány odůvodní své podezření, že čin, v důsledku kterého vznikl celní dluh, v době kdy byl spáchán, teoreticky mohl být důvodem pro zahájení trestního řízení podle právní úpravy státu dovozu. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že v daném případě byla ze strany některé zahraniční osoby či osob, která odeslala dané zboží spolu s nepravdivými doklady o jeho původu, naplněna subjektivní stránka trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku, případně zkrácení daně, poplatků a podobné povinné platby podle § 240 trestního zákoníku. Toto jednání mohlo být motivováno získáním neoprávněného prospěchu spočívajícího v zakrytí skutečného čínského původu dovezeného zboží. Tím mohl být úmysl získat konkurenční výhodu při prodeji trubek čínského původu, které jinak podléhají antidumpingovému clu. Podvodem mělo dotčené zboží vyvolat dojem, že je lze při dovozu do EU pořídit levněji (s nižšími náklady) než by tomu bylo u trubek s čínským původem.
10. V navazujících podáních žalovaný doplnil a reagoval na rozsudky, jež v obdobných věcech také vycházejících ze závěrečné zprávy OLAF, vydaly správní soudy. Žalovaný rovněž reagoval na rozsudek SDEU ze dne 21. 9. 2023, C-210/22, ve věci *Stappert* (dále jen „rozsudek Stappert“). Uvedl, že v nyní posuzované věci je odlišný skutkový stav. Podle vyšetřování OLAF byly z Číny do Indie dováženy trubky položky 7304 11 (splňující standard ASTM A312), nikoliv trubky položky 7304 49. Tyto trubky byly v Indii přepracovány na trubky položky 7304 41. Platná právní úprava – i po zásahu SDEU – neumožňuje změnu původu při přepracování z položky 7304 11 na 7304 41, protože pravidlo původu stanoví CTH nebo změnu z položky 7304 49. Žalovaný v podání ze dne 26. 1. 2024 navrhl přerušování řízení, jelikož Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci položil SDEU předběžnou otázku, zda je platné základní pravidlo původu pro trubky položky 7304 41, pokud vylučuje, že pro změnu původu za tepla dokončených trubek položky 7304 11 splňujících normu ASTM A312 je dostačující jejich zpracování za studena.
11. **Žalobkyně** v replice k vyjádření žalovaného ze dne 6. 2. 2024 uvedla, že rozsudek Stappert plně podporuje její argumentaci, protože potvrdil, že může dojít ke změně původu i bez změny tarifního čísla zboží (shodně rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 1. 2024, č. j. 10 Afs 41/2022-148, a ze dne 27. 9. 2023, č. j. 4 Afs 119/2023-48). Pro tento závěr není na překážku průmyslový standard ASTM A312. Příloha 22-01 prováděcího nařízení

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

k novému celnímu kodexu je pouze pomůckou pro celní orgány. Pravidla uvedená v příloze se uplatní pouze tehdy, není-li naplněna podmínka daná v čl. 60 odst. 2 nového celního kodexu. Žalobkyně zopakovala, že EK v nařízení o ukončení šetření uznala, že tváření za studena zásadně mění výrobek. Žalobkyně namítala, že ve věci nebylo prokázáno, že by Maxim Tubes zpracovávala trubky tarifního zařazení 7304 11 na trubky položky 7304 41. Závěrečná zpráva OLAF uvádí, že trubky bylo možné zařadit do tří položek (7304 11, 7304 49 a 7306 40). V řízení bylo prokázáno, že z Indie byly vyváženy trubky dokončené za studena (7304 41), které byly vyrobeny z trubek dokončených za tepla (7304 49). Maxim Tubes do Indie dovážené trubky zařadila do položky 7304 11 ryze z formálních důvodů, aby byl jejich postup souladný s povoleními vydanými indickou vládou. Typ těchto trubek byl potvrzen nařízením o ukončení šetření. Toto se pokoušela marně vysvětlit Maxim Tubes např. v dopisu ze dne 8. 10. 2019. S ohledem na jejich rozměry se ani nemohlo jednat o trubky pro ropovody či plynovody, které do položky 7304 11 spadají. Žalovaný nezkoumal, jaké trubky byly do Indie dováženy a nezkoumal to ani OLAF. Žalobkyně odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 18. 1. 2024, č. j. 15 Af 4/2022-71, který zrušil rozhodnutí žalovaného. Žalobkyně nesouhlasila s přerušением řízení.

12. **Žalovaný** v duplice ze dne 1. 3. 2024 uvedl, že SDEU v rozsudek Stappert změnil přímo závazné znění přílohy 22-01 prováděcího nařízení k novému celnímu kodexu v přesně vymezeném rozsahu. Toto nařízení není nezávaznou pomůckou, ale přímo závazným komunitárním právním předpisem. SDEU nepřezkoumával postup OLAF. Pravidla původu vycházejí z Mezinárodní dohody o pravidlech původu [celexové číslo 21994A1223(12)], která předpokládá kritérium změny sazebního zařazení. Aktuální znění pravidel původu neumožňuje změnu původu zpracováním trubek 7304 11 na 7304 41. K rozsudku kasačního soudu sp. zn. 4 Afs 119/2023 žalovaný uvedl, že jej soud založil na nesprávném předpokladu, že z Číny do Indie byly dováženy trubky položky 7304 49. Ve věci řešené u kasačního soudu pod sp. zn. 10 Afs 41/2022 se jednalo o trubky tarifního zařazení 7304 49. OLAF vycházel z indických celních databází a vyjádření indického vývozce prokazující, že do Indie byly dováženy trubky položky 7304 11. OLAF nevycházel z čínských statistik. Indické orgány povolovaly bezcelní dovoz pouze pro položku 7304 11 a toto zařazení dlouhodobě akceptovaly indické orgány i indická vláda. Dle pozdější poznámky OLAF Maxim Tubes trubky 7304 49 začal dovážet až v roce 2020. Správní spis neobsahuje důkazy o dovozu trubek položky 7304 49 až na jejich zanedbatelné množství oproti dovozům trubek položky 7304 11. Obsah příloh závěrečné zprávy vylučuje, že by trubky dovezené žalobkyní byly vyrobeny z trubek dovezených pod položkou 7304 49, protože dovozy trubek pod položkami 7304 49 z Číny do Indie nelze ztotožnit s předloženými čínskými certifikáty popsány na str. 18 až 21 žalovaného rozhodnutí. S ohledem na změnu výkladu rozhodných předpisů se žalovaný nezabýval meritorně tím, zda trubky dovezené z Číny do Indie spadaly do položky 7304 11 nebo do položky 7304 49. To bylo tehdy irelevantní. V dané věci je nutné vycházet z obsahu správního spisu. Žalovaný dodal, že trubky pro ropovody bývají zpravidla větších průměrů, avšak pro rozvody plynu se používají nejrůznější rozměry, včetně trubek užších.
13. Městský soud následně usnesením ze dne 16. 4. 2024, č. j. 5 Af 7/2021-113, řízení o žalobě přerušil do rozhodnutí SDEU o předběžné otázce vedené pod sp. zn. C-86/24. O této otázce SDEU rozhodl rozsudkem ze dne 2. 10. 2025, C-86/24, ve věci *CS STEEL* (dále jen „rozsudek CS STEEL“), proto městský soud usnesením ze dne 23. 10. 2025, č. j. 5 Af 7/2021-119, rozhodl o pokračování v řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

14. K rozsudku CS STEEL se vyjádřili oba účastníci řízení. Dle **žalovaného** z něj plyne, že trubky položky 7304 11 odpovídající standardu ASTM A312, dovezené z Číny do Indie a zde přepracované tvářením za studena na trubky položky 7304 41, indický původ nezískaly. Takové zpracování je pro změnu původu nedostatečné. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný dospěl na základě výsledků vyšetřování OLAF k závěru, že výrobky dovezenými z Číny do Indie byly trubky položky 7304 11 odpovídající standardu ASTM A312, a nikoliv duté profily položky 7304 49. Vyslovil v této souvislosti, že položka 7304 11 duté profily vůbec nezahrnuje. V Indii došlo pouze ke změně rozměrů, přesnosti a kvality trubek.
15. **Žalobkyně** k rozsudku CS STEEL uvedla, že nemá žádný vliv na rozsudek Stappert, jelikož v rozsudku CS STEEL se SDEU nijak nezabýval tím, co tvoří jádro argumentace žalobkyně, tedy tím, že k získání indického původu zboží může dojít i v případech, ve kterých v důsledku provedených výrobních operací nedochází ke změně tarifního čísla. SDEU se rovněž nijak nezabýval dopadem nařízení o ukončení šetření na posuzovanou věc. Žalobkyně dále uvedla, že v řízení nebylo prokázáno, že by se mělo jednat o změnu trubek položky 7304 11 na trubky položky 7304 41. Dle žalobkyně je rovněž podstatné, že SDEU se zabýval pouze zpracováním trubek položky 7304 11 za studena, nikoliv za tepla. Z napadeného rozhodnutí je přitom zjevné, že přinejmenším podstatná část dovezeného zboží byla v Indii zpracována tvářením za tepla.
16. **Žalovaný** v podání ze dne 3. 12. 2025 uvedl, že rozsudek SDEU ve věci CS STEEL korigoval názor uvedený v rozsudku Stappert, když konstatoval, že přepracování standardizovaných trubek za studena na jiné standardizované trubky nevede ke změně původu. Podle žalovaného byly trubky dovezené žalobkyní vyrobeny indickým vývozcem Maxim Tubes právě tímto způsobem ze standardizovaných čínských trubek, a proto zůstaly čínského původu a podléhají antidumpingovému clu. Žalovaný dále uvedl, že tvrzení žalobkyně o zpracování části trubek za tepla neodpovídá skutečnosti, neboť indický výrobce nebyl do roku 2020 k takové výrobě vybaven.

III. Ústní jednání

17. Na ústním jednání dne 10. 12. 2025 žalobkyně odkázala na podanou žalobu, zopakovala, že na nyní posuzovanou věc nelze aplikovat rozsudek SDEU ve věci CS STEEL. Na věc naopak dopadá rozsudek SDEU ve věci Stappert. Žalobkyně navrhla, aby soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí.
18. Žalovaný uvedl, že dne 9. 12. 2025 Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci pod sp. zn. 60 Af 12/2022 zamítl podanou žalobu v obdobné věci, která byla svým rozsahem ze všech řízení vedených před soudy nejrozsáhlejší. Žalovaný následně popsal procesní vývoj judikatury SDEU a uzavřel, že přepracování trubek za studena v Indii sice změnilo vlastnosti trubek, ale jejich původní určení se nezměnilo (jsou stále schopné korozivzdorného provozu v agresivním prostředí vést kapaliny a plyn).
19. Soud k důkazu provedl poznámku OLAF ze dne 12. 4. 2021 a její přílohy č. 2, 3 a 6-1 až 6-8, na kterou se odkazoval žalovaný. Soud k důkazu neprovedl odpověď OLAF ze dne 29. 11. 2023 na dotaz žalovaného, jelikož se jedná toliko o právní názor OLAF na rozsudek Stappert. Taková skutečnost není pro posuzovanou věc rozhodná. Soud rovněž k důkazu provedl dopis od Maxim Tubes ze dne 8. 10. 2019 adresovaný EK, na který se odkazovala žalobkyně v replice k vyjádření k žalobě, a který soud v předloženém správním spise nenalezl. Všechny tyto dokumenty soud obstaral ze správního spisu vedeného v řízení u

zdejšího soudu pod sp. zn. 17 Af 11/2022, na což poukázal žalovaný ve své duplice. Soud posledně k důkazu neprovedl rozsudky správních soudů, které žalovaný doplnil v podání ze dne 3. 12. 2025, jelikož veřejně dostupnou judikaturou se dokazování neprovádí.

IV. Posouzení žaloby

20. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobkyní vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a shledal, že žaloba není důvodná.

IV. 1 Skutkový stav

21. Soud se nejdříve zabýval otázkou skutkového stavu. Jak bude ukázáno dále, právě skutkový stav je pro nyní posuzovanou věc po rozsáhlém vývoji judikatury (zejména rozsudky Stappert a CS STEEL) zásadní.
22. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí se skutkovým stavem zabýval na řadě míst. Na stranách 10 a 11 uvedl, že „*samotná Maxim Tubes zjištěné údaje o dovozech a vývozech trubek nijak nezpochybnila, naopak, sama potvrdila, že z ČLR dováží pod položkou 7304 11 trouby, které operacemi za studena přepracovává na trubky vyvážené do EU*“. Na straně 11 uvedl, že „*OLAF zjistil, že tyto společnosti dovážely z Číny do Indie značné množství trub a trubek čísla 7304, a to zejména pod položkou 7304 11, ale i pod položkou 7304 49 41 (viz také příloha 5 a 10 závěrečné zprávy). K tomu odvolací orgán dodává, že položka 7304 11 zahrnuje výhradně trouby a trubky pro ropovody a plynovody, nikoliv duté profily. Položka 7304 49 duté profily zahrnuje, avšak ve vyšetřovaném období od roku 2015 do roku 2017 dovezla pouze 145 položek tohoto zboží z celkových 9.724 (příloha 5 závěrečné zprávy). [...] Maxim Tubes se ke zjištění OLAF vyjádřila, shrnuto, tak (bod 4. 3 závěrečné zprávy), že má 3 haly s několika linkami používané k výrobě pro výrobu trubek za studena. Trubky vyrábí z čínských materiálů, které dováží pod položkou 7304 11. Výrobu uskutečňuje na základě licence udělené vládou Indie. S odkazem na vyšetřování Komise (viz níže) tvrdila, že provádí dostatečné opracování a trubky jí vyrobené získávají indický původ. Současně Maxim Tubes potvrdila, že dováží produkci splňující normu ASTM A312 to však nemá vylučovat možnost dalšího zpracování.*“ Na straně 15 uvedl, že „*skutečnost, že Maxim Tubes deklarovala zboží na vstupu z Číny pod položkou 7304 11 na základě povolení udělené indickou vládou na věci nic nemění, naopak. Indická vláda tím vyslovila, že povoluje Maxim Tubes bezcelně dovážet čínské trubky položky 7304 11 (tato podpoložka vůbec nezahrnuje duté profily) a po zpracování je vyvážet za podmínek stanovených indickou vládou.*“ Na stranách 18 a 19 žalovaný ke všem čtyřem celním prohlášením uvedl, že obsah čínských certifikátů (č. 1 až 4) prokazuje, že dovezené trubky byly v Indii vyrobeny z čínských trubek čísla 7304 větších rozměrů, nikoliv z dutých profilů položky 7304 49. Na straně 21 žalovaný vyslovil shodné k čínským certifikátům č. 5 až 10. Na str. 23 žalovaný uvedl, že „*právě proto, že v ČLR dochází na trubkách po prvotním prorážení také k dalším zpracovatelským operacím, jsou do Indie dováženy hotové trubky čísla 7304. Je zcela lhostejné, zda jde o trubky položky 7304 11, 7304 41 nebo 7304 49.*“ Na str. 26 žalovaný uvedl, že „*přílohou vyjádření OLAF ze dne 3. 7. 2020 byl dopis indické vlády ze dne 19. 9. 2019 (příloha A1) s přílohou (předběžným oprávněním), který potvrdil, že společnost Maxim Tubes využívá předběžného oprávnění pro dovoz bezešvých trub a trubek z nerezavějící oceli s konečnou úpravou za tepla kódu KN 7304 11 10 a vyváží je pod kódem KN 7304 41 00.*“ Na str. 27 žalovaný uvedl, že „*pokud jde o skutková zjištění (dovozy z Číny pod položkou 7304 11, z Číny dovezená produkce plní podmínky technických norem pro hotové trubky – ASTM A-312), není vyjádření Maxim Tubes se zjištěními OLAF v rozporu,*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

naopak. “ Na str. 34 žalovaný uzavřel, že „Maxim Tubes dovezla do Indie za tepla dokončené trubky odpovídající standardu ASTM A 312 a nikoliv duté profily položky 7304 49. Jestli tyto trubky byly v okamžiku dovozu použitelné pro ropovody nebo plynovody, a tím i oprávněně před indickými orgány deklarované pod položkou 7304 11, není ze shromážděných podkladů zřejmé a není to ani rozhodné.“

23. Z žalobou napadeného rozhodnutí tak na jednu stranu plyne, že žalovaný si byl vědom toho, že samotná Maxim Tubes uvedla, že trubky dováží pod položkou 7304 11, což je v souladu s povolením, kterým disponovala od indické vlády, avšak výslovně nedospěl k žádnému závěru ohledně toho, zda trubky dovážené do Indie spadaly právě pod položku 7304 11 nebo 7304 49. Tato otázka se ukázala za podstatnou až vývojem judikatury.
24. Soudní přezkum správní je ovládán principem plné jurisdikce. K tomu se vyjadřoval Nejvyšší správní soud např. rozsudku ze dne ze dne 4. 8. 2021, č. j. 10 Afs 352/2019-26, č. 4243/2021 Sb. NSS, kde uvedl, že *„správní soudnictví nechrání veřejná subjektivní práva podle zásady „jednou a dost“: jeho smyslem není potrestat správní orgán (definitivním zrušením jeho rozhodnutí bez možnosti nápravy) za to, že hned napoprvé nevydal bezvadné rozhodnutí – ale pokud možno dovést správní orgán k tomu, aby svou vadu napravil a vydal rozhodnutí zákonné. [...] Má-li správní soud plnou jurisdikci a může-li i sám zjišťovat skutkový stav v době rozhodování správního orgánu, znamená to, že může při svém rozhodování brát v úvahu jak nově tvrzené skutkové okolnosti prospívající žalobci, tak i listiny, které ve prospěch svých závěrů nově předkládá žalovaný správní orgán. Plná jurisdikce není výdobytkem výlučně ve prospěch žalobců (tím by se ostatně popírala i rovnost stran v řízení o žalobě), ale nástrojem, který umožňuje soudu důkladněji kontrolovat činnost veřejné správy a účinněji přispívat k jejímu zákonnému rozhodování.“* Soud v souladu s tímto principem na ústním jednání k důkazu provedl poznámku OLAF ze dne 12. 4. 2021, její přílohy č. 2, 3 a 6-1 až 6-8. Tento dokument sice vznikl až po vydání žalobou napadeného rozhodnutí, ale vypovídá o situaci před rokem 2020, tedy ke skutkovému stavu platnému v rozhodné době. Z tohoto dokumentu (zejména z povolení indické vlády, přílohy č. 6-1 až 6-8) plyne, že povolením k bezcelnímu dovozu trubek z Číny tarifního zařazení 7304 49 disponovala společnost Maxim Tubes až od února 2020, do té doby disponovala povolením k dovozu trubek jen tarifního zařazení 7304 11. Samotný OLAF v poznámce uvedl, že *„dovozový kód se v roce 2020 změnil z kódu 7304 11 10 na 7304 49 00“*. V dopisu ze dne 8. 10. 2019, který soud rovněž provedl k důkazu, Maxim Tubes uvedla, z Indie exportovala za studena dokončené trubky, které byly podstatně změněny z importovaných za tepla dokončených polotovarů spadající pod označení 7304 49. Zároveň však uvedla, že tyto polotovary byly po importování do Indie v souladu s předběžným oprávněním klasifikovány pod číslo 7304 11.
25. Ve správním spise v nyní posuzované věci je založena zpráva OLAF z 24. 8. 2020, případ č. OF/2016/0680/B3, ve které je uvedeno, že *„také vláda Indie skutečně potvrdila to, že např. společnost Maxim Tubes dováží a vyváží bezešvé duté profily a trubky z nerezavějící oceli. Tato společnost využívá tzv. Advance Authorization (předběžné oprávnění) (viz připojené přílohy A1 a A2), které jí umožňuje dovážet bezešvé duté profily a trubky z nerezavějící oceli a to samé zboží vyvážet. Podle tohoto oprávnění je položka dovozu klasifikována pod číslem 7304 11 10 a položka vývozu pod číslem 7304 41 00.“* Ve správním spise se rovněž nachází dopis indické vlády ze dne 19. 9. 2019, sp. zn. 08/01/Misc/Conf/AM18, ve kterém je uvedeno, že *„společnost Maxim Tubes [...] využívá předběžných oprávnění [...] pro dovoz bezešvých dutých profilů / trubek z nerezavějící oceli (s konečnou úpravou za tepla) [...]. ITC HS kód dovozního artiklu je 73041110.“* Součástí daného dokumentu je i licence od Úřadu dalšího generálního ředitele

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

zahraničního obchodu ze dne 6. 3. 2017 pro Maxim Tubes na dovoz položek kódu ITC HS 73041110. Rovněž jsou v tomto dokumentu založeny podmínky od stejného úřadu pro Maxim Tubes platné na období 2015-2020 na dovoz položek pod kódem ITC HS 73041110.

26. Ze všech těchto zmiňovaných důkazních prostředků je soud přesvědčen, že Maxim Tubes fakticky dovážela z Číny trubky tarifního zařazení 7304 11. Až od února roku 2020 začala dovážet trubky položky 7304 49.
27. Nelze souhlasit s žalobkyní, že by vydaná indická povolení byla ryze formální a že by společnost Maxim Tubes dovážela jiné trubky a pouze formálně je klasifikovala jako trubky sazebního zařazení 7304 11. Taková okolnost ze spisu nevyplývá. Společnost Maxim Tubes ve svých vyjádřeních založených ve spisu uvedla, že dodržování vydaných povolení je ze strany vlády kontrolováno (str. 5 a 6 dopisu Maxim Tubes ze dne 15. 4. 2019). Proto se tvrzení žalobkyně nejeví jako pravděpodobné. Maxim Tubes též výslovně potvrdila, že dováží trubky tarifního zařazení 7304 11 (str. 5 dopisu Maxim Tubes ze dne 15. 4. 2019).
28. Nelze ani souhlasit s argumentem žalobkyně, že se nemohlo jednat o trubky sazebního zařazení 7304 11, protože do této položky patří trubky určené pro ropovody a plynovody, které jsou z povahy věci širší než ty, které byly do Indie dovezeny. Kombinovaná nomenklatura a vysvětlivky k ní vydané ani vysvětlivky k harmonizovanému systému popisu a číselného označování zboží (HS)¹ neuvádí minimální rozměr trubek předmětné položky. Naopak lze poukázat na body [28] a [32] rozsudku CS STEEL, ze kterých plyne, že ani zmenšení rozměrů těchto trubek postupem za studena nebrání tomu, aby byly používány pro plynovody a ropovody a splňovaly normu ASTM A312. Sama Maxim Tubes ve svém dopise ze dne 15. 4. 2019 (str. 3) uvedla, že její výrobky bývají používány pro ropná a plynová potrubí a že obchoduje také se subjekty působícími v petrochemickém průmyslu.
29. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí na stranách 18, 19 a 21 uvedl, že čínské certifikáty popisují výrobu jako bezešvé trubky z nerezové oceli dokončené za tepla (obdobně str. 34). Na str. 21 žalovaný uvedl, že má „za prokázané, že trubky dokončené za tepla (dle předložené dokumentace) čísla 7304 dovezené z Číny prošly v Indii několika zpracovatelskými operacemi, jejichž výsledkem jsou znovu trubky čísla 7304, avšak dokončené procesy za studena a podle závěrů CÚ HMP dokonce i procesy za tepla (s tím se však odvolací orgán neztotožnil – viz níže).“ Na str. 23 žalovaný uvedl, že „z obsahu podkladů [...] jednoznačně vyplývá, že do tuzemska dovezené trubky byly zhotoveny v Indii z čínských trubek (dle standardu ASTM A-312, příp. jiných) dokončených za tepla z nerezavějící oceli. [...] V Indii došlo ke zpracování dovezených trubek operacemi za studena tak, že došlo k podstatnému zmenšení průměru a tloušťky stěny původních čínských trubek.“ Žalovaný tak jednoznačně dospěl k závěru, že trubky dovážené z Číny do Indie byly zpracovány za tepla a v Indii pak prošly operacemi za studena.
30. S těmito závěry žalovaného soud souhlasí. Z povolení vydaných indickou vládou na dovoz bezešvých trubek, které soud provedl k důkazu, vyplývá, že společnost Maxim Tubes měla

¹ HS byl zaveden Mezinárodní úmluvou o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží, která byla uzavřena v Bruselu dne 14. 6. 1983 [Recueil des traités des Nations unies, sv. 1503, s. 4, č. 25910 (1988)] v rámci Světové celní organizace (WCO) a společně s protokolem o její změně ze dne 24. 6. 1986 schválena jménem Evropského hospodářského společenství rozhodnutím Rady 87/369/EHS ze dne 7. 4. 1987 (Úř. věst. 1987, L 98, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 288). K HS byly vypracovány vysvětlivky v souladu s ustanoveními uvedené úmluvy.

povoleno dovoz trubek sazebního zařazení 7304 11 dokončených za tepla. Totéž vyplývá ze sdělení indického ministerstva ze dne 19. 9. 2019, které je součástí správního spisu a z poznámky OLAF (srov. část 2 na str. 6 českého překladu). Rovněž Maxim Tubes v dopise ze dne 15. 4. 2019 (str. 4) uvedla, že nakupuje výrobky vytvořené procesem za tepla a zpracování za studena provádí v Indii.

31. Tyto závěry ani žalobkyně v podané žalobě nespороvala, když se ztotožnila se závěry EK uvedené v nařízení o ukončení šetření. EK zjistila, že do Indie byly dováženy trubky v Číně zpracované za tepla a v Indii docházelo ke zpracování za studena. Shodný názor žalobkyně zopakovala v replice k vyjádření žalovaného ze dne 6. 2. 2024. Žalobkyně až ve vyjádření k rozsudku CS STEEL ze dne 6. 11. 2025 nově namítala, že z napadeného rozhodnutí žalovaného plyne, že podstatná část dovezeného zboží byla v Indii vyrobena nikoliv tvářením za studena, ale tvářením za tepla. Taková námitka je tak uplatněna opožděně a soud k ní nemůže přihlížet. Zároveň soud ani nesouhlasí s žalobkyní, že by z napadeného rozhodnutí tyto skutečnosti plynuly. Žalobkyně v jejím vyjádření citované části vykládá nesprávně. Jak bylo uvedeno výše v bodě [29] tohoto rozsudku, žalovaný jednoznačně dospěl k závěru, že v Číně byly trubky zpracované za tepla a v Indii následně došlo k jejich zpracování za studena.
32. Soud doplňuje, že mezi stranami není sporu o tom, že Maxim Tubes dovážela do Indie trubky, které již splňovaly normu ASTM A312 a tuto normu splňovaly i po zpracování v Indii.
33. Soud tak uzavírá, že trubky, jež Maxim Tubes do Číny dovážela, byly v Číně vyrobeny postupem za tepla, jednalo se o trubky tarifního zařazení 7304 11 a splňovaly normu ASTM A312. V Indii pak tyto trubky byly postupem za studena zpracovány na trubky tarifního zařazení 7304 41, jež stále splňovaly normu ASTM A312. Ke shodným závěrům dospěly správní soudy ve vztahu k Maxim Tubes již opakovaně (např. rozsudky Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 18. 11. 2025, č. j. 60 Af 13/2021-211, body [13] až [19], nebo ze stejného dne č. j. 65 Af 3/2023-86, body [10] až [13], rozsudky městského soudu ze dne 18. 1. 2024, čj. 15 Af 4/2022-71, bod [44], ze dne 10. 11. 2025, sp. zn. 17 Af 11/2022, a ze dne 20. 11. 2025, sp. zn. 11 Af 8/2022).

IV. 2 Rozpor s nařízením o ukončení šetření

34. Žalobkyně zejména namítala, že EK v nařízení o ukončení šetření dospěla k závěru, že u zboží exportovaného Maxim Tubes žalobkyni je zemí původu Indie a že zpracování trubek za studena v Indii podstatně pozměňuje výrobek a nevratně mění jejich základní vlastnosti. Šetření provedené EK mělo vyšší kvalitu než šetření OLAF.
35. Žalovaný k této námitce v napadených rozhodnutích uvedl, že vyšetřování vedené EK nebylo realizováno podle celních předpisů upravujících pravidla pro určení původu zboží. Smyslem šetření EK bylo prověřit, zda v Indii nedochází k činnostem, které jsou v antidumpingovém nařízení hodnoceny jako obcházení tohoto opatření a s tím související prověření důvodnosti rozšíření antidumpingového cla na trubky indického původu. Konstatování o tom, že zpracování trubek v Indii je hospodářsky opodstatněné znamená jen to, že tento postup je dostatečný k tomu, aby nebyl považován za obcházení antidumpingových pravidel. To však nevylučuje aplikaci pravidel pro určení původu.
36. Žalobkyni lze přisvědčit, že čl. 84 preambule nařízení o ukončení šetření stanoví, že „zpracování za studena představuje zásadní změnu výrobku a že existují opodstatněné

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

a hospodářské důvody, jiné než vyhlýbání se clu, pro jakoukoli změnu obchodních toků mezi ČLR, Indií a Unií.“ Ve shodě s žalovaným však městský soud uvádí, že předmětným závěrem rozhodně nechtěla EK určit původ trubek dodávaných do EU z Indie, do níž byly dovezeny z Číny. Z preambule nařízení o ukončení šetření zcela zřetelně vyplývá, že smyslem šetření bylo prověřit, zda export trubek z Číny do Indie a na to navazující zpracování těchto trubek za studena a jejich následný reexport do EU, není pouhým obcházením platných antidumpingových pravidel ve smyslu čl. 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036, o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (dále jen „základní antidumpingové nařízení“), které definuje činnosti, které se považují za obcházení antidumpingových pravidel. Tento závěr je zřejmý již z toho, že se v preambuli nařízení o ukončení šetření pojednává o tom, že důvodem pro zahájení šetření bylo podezření na obcházení antidumpingových pravidel ve smyslu čl. 13 základního antidumpingového nařízení (čl. 3 až 8 preambule). Činnost indických výrobců pak byla ve světle tohoto článku hodnocena a bylo pouze podpůrně přihlédnuto k pravidlům původu stanovených v celních kodexech a prováděcích nařízeních (čl. 17 a 61 preambule). Ve světle toho je nutné vyložit shora uvedený závěr učiněný v čl. 84 preambule. Tento závěr totiž znamená opravdu jen to, že toto zpracování je dostatečně hospodářsky odůvodněné na to, aby nebylo považováno za obcházení antidumpingových pravidel ve smyslu čl. 13 základního antidumpingového nařízení a rozhodně jej nelze vyložit jako normativní konstatování o indickém původu trubek dovezených do EU. Tomu nasvědčuje také čl. 72 a také čl. 85 preambule, které stanoví, že podmínky uvedené v čl. 13 odst. 1 základního antidumpingového nařízení, za nichž je třeba se domnívat, že dochází k obcházení, tedy nejsou splněny a platná opatření na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z Číny by neměla být rozšířena na dovoz téhož výrobku zasílaného z Indie, ať už je u něj deklarován původ z Indie, či nikoli. Tento závěr podporuje také vyjádření někdejší evropské komisařky pro obchod, které žalobkyně citovala v textu žaloby a ve kterém dotyčná komisařka pojednává o prošetření obcházení antidumpingových pravidel, nikoliv o určování původu.

37. V návaznosti na to je irelevantní námitka, z jakých údajů vycházela při svém šetření EK a závěrečná zpráva OLAF a zda provedli šetření namísto. Nutno také poukázat na to, že žalovaný nevycházel jen ze závěrečné zprávy OLAF, jak několikrát namítala žalobkyně, ale provedl podrobné dokazování pomocí dokladů vydaných přímo k předmětným trubkám a závěrečnou zprávu OLAF použil toliko podpůrně. Nadto nelze ani souhlasit s žalobkyní, že by společnost Maxim Tubes neměla možnost vyjádřit se ke zjištění OLAF. S ním totiž po celou dobu šetření a také po jeho ukončení komunikovala a její vyjádření žalovaný rovněž použil jako důkaz.
38. Žalobkyně nemá pravdu ani v tom, že nařízení o ukončení šetření a v něm uvedené zjištění o hospodářsky odůvodněném zpracování trubek za studena v Indii, je závazné. Ohlédne-li soud od výše popsaného závěru, že se dané nařízení na určování původu vůbec nevztahuje, pak je nutné uvést to, že uvedené konstatování se nachází v preambuli, která není právně závazná (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 6. 2020, č. j. 5 As 219/2019-49, bod [28] a judikaturu SDEU v něm uvedenou). Samotný normativní text nařízení o ukončení šetření, který je právně závazný, pojednává pouze o tom, že se šetření ukončuje. Z nezávazné části nařízení, které se navíc netýká určování původu, rozhodně nemohla žalobkyně nabít legitimní očekávání o indickém původu předmětných trubek.

IV. 3 Rozpor s celními kodexy

39. Žalobkyně namítala, že základním pravidlem ke změně původu zboží je zejména podstatné opracování zboží, a to aniž by současně došlo k tzv. tarifnímu skoku. Bylo přitom prokázáno, že zpracování do Indie dovezených trubek uskutečněné Maxim Tubes představovalo podstatné a hospodářsky odůvodněné zpracování zboží v podniku k tomu vybavenému a vyústilo v nový výrobek, resp. představovalo důležitý stupeň výroby. Proto předmětné trubky získaly indický původ.
40. Čl. 1 odst. 1 nařízení o antidumpingovém clu stanoví, že se ukládá *konečné antidumpingové clo na dovoz bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli (jiných než s připojeným příslušenstvím, vhodných pro vedení plynů nebo kapalin, pro použití v civilních letadlech), v současnosti kódů KN 7304 11 00, 7304 22 00, 7304 24 00, ex 7304 41 00, 7304 49 10, ex 7304 49 93, ex 7304 49 95, ex 7304 49 99 a ex 7304 90 00 (kódy TARIC 7304410090, 7304499390, 7304499590, 7304499990 a 7304900091) a pocházejících z Čínské lidové republiky.*
41. Podle čl. 60 odst. 2 nového celního kodexu zboží, na jehož výrobě se podílí více než jedna země nebo jedno území, se považuje za zboží pocházející ze země nebo území, kde došlo k jeho poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby (shodné pravidlo upravoval také čl. 24 původního celního kodexu).
42. Podle čl. 62 nového celního kodexu Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví pravidla, podle nichž se zboží, u něhož je nezbytné určit nepreferenční původ pro účely použití opatření Unie uvedených v článku 59, považuje za zcela získané v jedné zemi nebo na jediném území nebo za zboží, k jehož poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, došlo v jedné zemi nebo na jediném území, podle článku 60.
43. Podle čl. 32 prováděcího nařízení k novému celnímu kodexu se má za to, že u zboží uvedeného na seznamu v příloze 22-01 došlo k poslednímu podstatnému zpracování nebo opracování, které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, v zemi či na území, kde jsou splněna pravidla stanovená v uvedené příloze nebo která/které je těmito pravidly určena/určeno.
44. Z kapitoly 73 přílohy 22-01 prováděcího nařízení k novému celnímu kodexu plyne, že se země původu stanoví dle základních pravidel. U položky 7304 41 je uvedeno základní pravidlo, že zboží *Trouby, trubky a duté profily, bezešvé, ze železa (jiného než litiny) nebo z oceli tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena)* nabude zemi původu dle pravidla CTH nebo změnou dutých profilů položky 7304 49. Zkratka CTH přitom dle glosáře přílohy 22-01 znamená změnu daného čísla přesunutím z jakéhokoli jiného čísla (trubky, o které se v tomto případě jedná, nebyly uvedeny v příloze č. 11 prováděcího nařízení k původnímu celnímu kodexu, tudíž bylo nutné postupovat dle pravidel určování původu sjednaných mezi EU a WTO, která vyústila v dohodu o pravidlech původu; pravidla v ní jsou však pro trubky položky 7304 11 totožná jako v prováděcím nařízení k novému celnímu kodexu).
45. Posledně uvedeným pravidlem pro určení původů se zabýval SDEU v rozsudku Stappert a s odkazem na dřívější judikaturu dospěl k závěru, že EK je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými se stanoví pravidla, podle nichž se zboží považuje za zboží, k jehož poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování,

kteřé bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, došlo v jedné zemi nebo na jediném území, podle čl. 60 nového celního kodexu. Cílem těchto aktů je upřesnit, jakým způsobem musí být abstraktní kritéria uvedená v posledně uvedeném ustanovení vykládána a uplatňována v konkrétních situacích. Cíle sledované nařízením v přenesené pravomoci musí být takové povahy, aby odůvodňovaly jeho přijetí, toto nařízení musí splňovat požadavek na odůvodnění, který je pro takový akt závazný, a posouzení EK týkající se určení země původu výrobků, na které se uvedené nařízení vztahuje, nesmí být stížena nesprávným právním posouzením nebo zjevně nesprávným posouzením s ohledem na čl. 60 odst. 2 nového celního kodexu. Tento původ totiž musí být v každém případě určen podle rozhodujícího kritéria, kterým je poslední *podstatné zpracování nebo opracování* dotyčného zboží. Tento výraz musí být sám o sobě chápán tak, že odkazuje na fázi výroby, během níž toto zboží získá své určení, jakož i specifické vlastnosti a složení, které dosud nemělo a které nemají později projít významnými kvalitativními změnami. Podle SDEU nepostačuje hledat kritéria vymezující původ zboží v sazebním zařazení zpracovaných výrobků, jelikož společný celní sazebník byl vytvořen s ohledem na své vlastní účely, a nikoli s ohledem na určování původu výrobků. Přestože změna sazebního zařazení zboží, ke které došlo jeho zpracováním, naznačuje, že charakter jeho zpracování nebo opracování je podstatný, nemění to nic na tom, že zpracování nebo opracování může být podstatného charakteru i v případě, že ke změně zařazení nedojde. Kritérium změny sazebního zařazení se vztahuje na většinu situací, ale neumožňuje identifikovat všechny situace, ve kterých je zpracování nebo opracování zboží podstatné. Podle SDEU EK nepředložila žádné přesvědčivé odůvodnění pro odlišné znění pravidel určování původu ve vztahu k troubám a trubkám položky 7304 49 na straně jedné a dutých profilů téže položky na straně druhé. Obě kategorie výrobků totiž procházejí zpracováním za studena, které dle soudu podstatně mění jejich fyzikální, mechanické a metalurgické vlastnosti. Přitom takové změny mohou být rozhodující pro určení původu výrobku. Uvedené pravidlo v podstatě vylučuje, že dané operace přiznávají výrobku povahu výrobku pocházejícího ze země, kde k těmto operacím došlo, zatímco obdobné operace jsou rozhodující pro určení získání původu pro podobné výrobky. Podle SDEU tak byl jediným rozlišovacím kritériem fakticky pouze geometrický tvar za studena zpracovávaného výrobku. SDEU dovodil neplatnost základního pravidla obsaženého v prováděcím nařízení platného pro zboží podpoložky 7304 41 pro rozpor s čl. 60 odst. 2 nového celního kodexu, a to v rozsahu, v němž vylučuje, aby vliv na původ zboží mělo opracování trub a trubek podpoložky 7304 49 za studena, jehož výsledkem jsou trouby a trubky spadající do podpoložky 7304 41. SDEU závěrem vysvětlil, že základní pravidlo pro určení původu, které se vztahuje na duté profily podpoložky 7304 49, musí být rozšířeno rovněž na trouby a trubky podpoložky 7304 49.

46. Po zásahu SDEU pravidlo určování původu uvedené u položky 7304 41 zní: *CTH nebo změna položky 7304 49.*
47. Následně Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci položil SDEU novou předběžnou otázku. SDEU o položené předběžné otázce rozhodl rozsudkem CS STEEL ve kterém uvedl, že *v projednávaném případě Komise tvrdí, že soulad trub a trubek pocházejících z Číny, dovezených do Indie a spadajících do položky 7304 11 HS s normou ASTM A312 dokládá, že tyto výrobky již byly konečnými výrobky, které nemohly být předmětem podstatného hospodářsky odůvodněného zpracování vedoucího ke změně původu. Komise rovněž v podstatě tvrdí, že zpracování trub a trubek položky 7304 11 HS za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41 HS, nevede k tomu, že by získaly určení a*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

složení, které dosud neměly, jelikož posledními kvalitativními změnami prošly při zpracování za tepla, které vedlo k jejich zařazení do první položky. Podle ní totiž takové zpracování těchto trub a trubek za studena sice vede k nezvratným změnám těchto výrobků, především zmenšením jejich rozměrů, ale nebrání tomu, aby byly používány pro plynovody a ropovody a splňovaly normu ASTM A312, jak se shodují všichni zúčastnění, kteří předložili Soudnímu dvoru vyjádření. Komise uvádí, že se tím uvedené zpracování za studena liší od zpracování za studena v případě trubkových polotovarů, což jsou meziprodukty, kterých se týká rozsudek ze dne 21. září 2023, Stappert Deutschland (C-210/22, EU:C:2023:693), a které spadají do položky 7304 49 HS. V tomto ohledu je třeba uvést, že zboží uvedené v položce 7304 11 HS je popsáno jako bezešvé trouby a trubky používané pro ropovody nebo plynovody z nerezavějící oceli a zboží uvedené v položce 7304 41 HS je popsáno jako ostatní bezešvé trouby a trubky s kruhovým příčným průřezem z nerezavějící oceli a tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena). Trouby a trubky tudíž přestávají spadat do položky 7304 11 HS a mohou spadat do položky 7304 41 HS v důsledku ztráty vlastností typických pro trouby a trubky používané pro ropovody nebo plynovody, která nevede nutně ke ztrátě vlastností, které je činí použitelnými pro tyto účely. Z výše uvedeného vyplývá, že zpracování trub a trubek položky 7304 11 HS za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41 HS, sice může znamenat podstatnou změnu jejich vlastností, avšak nevede jen z tohoto důvodu ke změně původního určení a složení těchto trub a trubek. Tento závěr není vyvrácen odpovědí předkládajícího soudu na žádost Soudního dvora o informace, zmíněnou v bodě 18 tohoto rozsudku, podle které zpracování trubek položky 7304 11 HS za studena může mít podstatný dopad na rozměry, strukturu a vlastnosti těchto trubek. Z této odpovědi totiž nevyplývá, že zpracování trubek dotčených ve věci v původním řízení za studena bylo takového rozsahu, že tyto trubky již nejsou použitelné pro přepravu ropy nebo plynu, nebo že bylo změněno jejich složení. Takový závěr je naopak potvrzen skutečností, že uvedené trubky po tomto zpracování stále splňují normu ASTM A312. Jak uvádí Komise – a ostatní zúčastnění jí v tomto neoponují – je tento soulad dokladem o tom, že jsou tyto trubky použitelné jako potrubí pro přepravu ropy a plynu. Za těchto podmínek je třeba mít za to, že rozdíl v zacházení, pokud jde o určení původu, mezi zpracováním trub a trubek položky 7304 11 HS za studena a zpracováním trub a trubek položky 7304 49 HS za studena, zavedený základním pravidlem, je objektivně odůvodněný. Komise se tedy přijetím tohoto pravidla nedopustila zjevně nesprávného posouzení. S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že její přezkum neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost základního pravidla.

48. Městský soud s ohledem na uvedené konstatuje, že zpracování za studena provedené v Indii nebylo dostatečné pro změnu původu trubek. Jak uvedl SDEU v citovaném rozsudku ve věci CS STEEL, trubky již v Číně splňovaly standard ASTM A312 a jednalo se v podstatě o hotové výrobky. Zpracování v Indii již nepřineslo nic podstatného z hlediska pravidel pro určení původu zboží. SDEU poukázal na to, že zpracování trubek v Indii sice mělo za následek nezvratné změny, avšak i po těchto změnách byly trubky stále použitelné pro vedení ropy či plynu, tj. nezměnila se podstata původního sazebního zařazení a původní určení a složení trubek. Jinak řečeno zpracování v Indii nevyústilo ve vytvoření trubek s vlastními specifickými vlastnostmi a složením, jež toto zboží před uvedenou operací nemělo. SDEU rovněž potvrdil, že rozsudek Stappert se na nynější věc nevztahuje, protože v něm bylo řešeno zpracování trubkových polotovarů, které nesplňovaly požadavky technické normy pro bezešvé trubky z nerezavějící oceli vyrobené za tepla (bod [36] rozsudku Stappert). V nyní řešené věci trubky 7304 11 splňovaly normu ASTM A312 před i po zpracování za studena.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

49. Ke shodnému závěru dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 11. 2025, č. j. 2 Afs 25/2024-42, kterým zrušil žalobkyní namítaný rozsudek městského soudu sp. zn. 15 Af 4/2022. Nejvyšší správní soud uzavřel, že „*Soudní dvůr ve věci CS STEEL potvrdil závěr stěžovatele, podle kterého změna zboží důsledkem zpracování či opracování za studena z výrobku položky 7304 11 HS na výrobek položky 7304 41 HS, při kterém nedošlo k tzv. tarifnímu skoku (tedy změně daného čísla), není dostačující pro to, aby zboží nabylo původu tam, kde k takovému zpracování/opracování došlo. Nic na tom nemění ani skutečnost, že se tímto opracováním nevratně změnily základní vlastnosti výrobku. Takový závěr není v rozporu s rozsudkem ve věci Stappert, protože zde Soudní dvůr posuzoval změny odlišného zboží.*“
50. Městský soud souhlasí s žalovaným, že závěry polských celních orgánů pro něj nebyly závazné. Žalovaný nevycházel pouze ze závěrečné zprávy OLAF, ale provedl vlastní dokazování. Jeho závěr o tom, že zpracování v Indii nepřineslo žádnou podstatnou změnu z hlediska pravidel pro určování původu, je správný.
51. Městský soud uzavírá, že zpracování za studena provedené společností Maxim Tubes nevedlo ke změně původu trubek, které i nadále zůstaly čínské a měly podléhat antidumpingovému clu.

IV. 4 Uplynutí prekluzivní lhůty

52. Podle čl. 103 odst. 2 nového celního kodexu platí, že *pokud celní dluh vznikl v důsledku činu, který v době, kdy byl spáchán, mohl být důvodem pro zahájení trestního řízení, prodlouží se tříletá lhůta uvedená v odstavci 1 na nejméně pět a nejvýše deset let v souladu s vnitrostátním právem.*
53. Dle žalovaného vznikl celní dluh v důsledku činu, který v době, kdy byl spáchán, mohl být důvodem pro zahájení trestního řízení. Ze správního spisu dle žalovaného plyne, že v daném případě byla ze strany některé zahraniční osoby či osob, která odeslala dané zboží spolu s nepravdivými doklady o jeho původu, naplněna subjektivní stránka trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku, případně zkrácení daně, poplatků a podobné povinné platby podle § 240 trestního zákoníku. Jednání zúčastněných osob mohlo být motivováno získáním neoprávněného prospěchu spočívajícího v zakrytí skutečného čínského původu dovezeného zboží. Tím mohl být úmysl získat konkurenční výhodu při prodeji trubek čínského původu, které jinak podléhají antidumpingovému clu. Podvodem mělo dotčené zboží vyvolat dojem, že je lze při dovozu do EU pořídit levněji (s nižšími náklady) než by tomu bylo u trubek s čínským původem. Indický původ byl doložen osvědčením o původu dovezeného zboží. Jediným účelem tohoto dokladu bylo prokázání původu dovezeného zboží při celním řízení a na něj navazujících kontrolách. Toto osvědčení původu však obsahovalo nesprávné informace. Dané osoby tak žalobkyni podvedly s vědomím, že při celním řízení bude na základě jimi opatřeného osvědčení o původu kráceno antidumpingové clo. Jednání těchto osob bylo bezprostřední příčinou nevyměření správné výše dlužného cla. Žalovaný tak uzavřel, že v daném případě došlo k nesprávnému stanovení cla v důsledku jednání, které by podle českých trestních předpisů, pokud by bylo ve všech souvislostech prokázáno, bylo způsobilé vyvolat trestní řízení.
54. Problematikou aplikace 10leté prekluzivní lhůty se již několikrát zabýval ve své judikatuře Nejvyšší správní soud, který k tomu uvedl, že k uplatnění prodloužené prekluzivní lhůty postačí přezkoumatelná úvaha správního orgánu, ze které vyplývá, že celní dluh vznikl v důsledku činu, který byl v době, kdy byl spáchán, trestný. Nevyžaduje se tedy shledání dlužníka, popřípadě jiné osoby, vinným ze spáchání trestného činu, ani zahájení trestního řízení (srov. rozsudky kasačního soudu ze dne 7. 8. 2019, č. j. 4 Afs 152/2019-68, bod [40],

ze dne 26. 4. 2022, č. j. 1 Afs 318/2021-43, body [25] až [27], nebo také ze dne 17. 6. 2023, č. j. 10 Afs 369/2021-48, body [29] a [30]).

55. Městský soud s úvahou žalovaného plně souhlasí a považuje ji za přezkoumatelnou. Žalovaný srozumitelně a logicky popsal, že prohlášení o původu mohla být záměrně nepravdivá, čímž mohla být žalobkyně uvedena v omyl. Pro prodloužení prekluzivní lhůty nebylo nutné, aby žalovaný prováděl dokazování ohledně jednotlivých prvků skutkových podstat trestných činů (např. vědomí Maxim Tubes o trestném činu), které mohly být vystavením nepravdivého prohlášení o původu a jeho následným uplatněním spáchány. To náleží do pravomoci orgánů činných v trestním řízení. Argumentace dobrou vírou není namístě. Prokazování případné dobré víry je úzce spjato s prokazováním subjektivní stránky skutkové podstaty trestného činu a náleží do pravomoci orgánů činných v trestním řízení. Pro účely prodloužení prekluzivní lhůty postačila přiměřená možnost, že se o trestný čin jednat mohlo, což žalovaný vysvětlil a městský soud s tímto názorem souhlasí.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

56. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
57. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 10. 12. 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.